a ¶ Importunitatē. ꝑpter quam princeps sepe non cōcedenda cōcedit: vt hic vides. C. de pe. bo. subla. l. i. li. x. s. de pur. ca. cū in iuuentute. j. de re li. vo. c. i. j. de ꝓces. p̄ben. detestanda. ⁊ iō locum h3 ipsoꝝ reuocatio ut hic .xxv. q. ix. sniam de re iudi. cū olim. ⁊ no. ꝙ dixit ambitiosam: q2 est importunitas ambitiosa ut hic: ut cū petit̃ quod tendit ad noxam. Est ⁊ non ambitiosa. vt cū iportune oportune petit̃: quod est p̄cib9 impetrandus de pe. dis. i. importuna c. di. c. palium. j. de ap. c. ab eo cum si.

b ¶ Perpetuas. i. donec vixerint. sic. j. de ca. mo. c. i. ff. p so. l. i. ⁊ facit qō dixi. s. eo. si gratiose. tpales ergo puta vsq3 ad qnquēniū vel si mile tp̄s reuocate nō sūt sed quid dices si cōcessa fuit indulgētia q̄ posset eē ppetua puta donec erit i suitio tal' pricipis: vel similis: dicūt quidā talē indulgētiam nō reuocatā: q2 ꝙ nō expsse ñ mutat̃ ⁊c. C. de appel. precipimus. s3 cōtrariū credo ⁊ puto hic casum: nō ne si habeo indulgentiā donec in scholis fuero. dicitur hec perpetua: ⁊ sufficit ꝙ indulgētia possit esse ppetua. ff. de con di. ide. l. sufficit. ⁊ quod no. de solu. c. vl. in glo. i. in fi. Jo.

c ¶ Multis. reuocari ergo debebat: q2 tendebat ad noxam. s. de de. ci. ex multiplici. suggesti. ⁊ facit ad hunc casu3 .s. de cle. non resi. cū ad hoc sint. Jo. an.

tunitatem[a] petentiū ta3 nos q̄3 non nulli p̄decessores nostri ro. pon. indulgentias ppetuas[b] multis[c] concessimus de percipiēdis fructib9[d] beneficiorum suoꝝ[e] distributionibus[f] quotidiāis dūtarat exceptis[g] siue in scholis[h] eēnt siue in ecclesiarum suarū altera[i] residerent: aut in romana[k] curia morā traherēt seu alio[l] certo loco: vl' etiam vbicūq3[m] ex quo insolētie oriunt̃ vagandi[n] ⁊ dissolutionis[o] p̄parat̃ materia minuitur cult9 diuinus quē desideram9 augeri[p] ⁊ officiū plerūq3 ꝑpter qō beneficium ecclesiasticum dat̃[q] omittitur. ¶ Nos volētes emēdare[r] p̄terita: ⁊ q̄3tum[s] possumus aduersus futura cauere[t] oēs hmōi ⁊ similes indulgentias[v] ꝑsonis nō ecclesijs vel dignitatibus[x] datas penitus reuocam9. ¶ Et earū[y] cōcessionem nr̃is volumus exulare temporibus[z] qōq3 nobis licere nō patimur: nr̃is successorib9 iudicam9[τ].

Rubrica De consuetudine.

Bonifacius octauus.

¶ Pretextu ꝯsuetudis ēt iurate uel q̄3tocunq3 tp̄e obseruate nō p̄t q̄s nisi vnicū ꝑsonatū dignitatē vl' aliud ppetuū offm̄ simul cu3 canonia ⁊ p̄bēda in aliq̄ ecclesia absq3 dispensatione se. ap. obtinere vl' iā obtenta tenere: ⁊ contra presumptū irritum est omnino. Joan. an.

Consuetudine3 quā in vr̃a ecclesia seruatam asseritis tāto tp̄e ꝙ in ꝯrium memoria non existit[?]: videl3 ꝙ ipsius ecclesie canonici duos personatus aut duas dignitates vel p̄posituras[x] seu administrationes aut duo officia[a] vl' eorum alteꝝ[b] cū reliquo insimul ⁊ p̄bēdā possint i ea[c] licite[d] absq3 dispēsatiōe se. apo.[e] obtinere corruptelā cum sacris sit inimica canonibus[f]: ⁊ de ambitionis[g] radice ꝑcesserit: merito reputātes eam auctoritate apo. reprobam9. vosq3 ad ipsi9 obseruantiā ēt si iuramento[h] firmata extiterit: cū iuramētū iniqtatis uinculū[i] nō existat: decernim9 ñ teneri. ¶ Statuētes: vt cū vnu3 offm̄[k] vix digne valeat aliqs adiplere: nulli liceat decetero nisi vnicum[l] ꝑsonatū vel dignitatem aut p̄posituā si ue administrationē vel officiū perpetuu3: quocūq3[m] noīe censeantur cum prebenda insimul: absq3 dispensatione dicte sedis in eadem ecclesia obtinere vel iam obtenta[n]

impator. Non erubescimus si quid melius hoꝝ que prius ipsi diximus adinueniamus competentem p̄oribus imponere correctionē: ne ab alijs corrigi expectemus: ad idem d: accu. qualiter ⁊ quando. i.

s ¶ Quantum possumus. si. s. in proemio huius li.

t ¶ Cauere. nota futura p̄cauenda. xxiij. di. in noīe dn̄i. de pcur. c. i. de ser. nō ordi. ca. i. ⁊ exēpla p̄nia ⁊c. lxxxij di. plurimos. ff. loca. si qs domum. §. i. Jo. an.

u ¶ Indulgentias. ppetuas. s. nā de his. s. dixerat.

x ¶ Vel dignitatib9. si ergo dignitati vel ecclesie datum esset tale priuilegiū. per hāc decre. reuocatū nō est: ⁊ potuit eē rō q2 nō tantus fauor ꝑsonis debet̃ sicut dignitatib9 vel ecclesijs: de elec. cum nobis olim. i si. cum si.

y ¶ Et earum. ꝑuidit hucusq3 circa preterita nunc cauet circa futura.

z ¶ Temporibus. Quid si tales indulgentias de nouo concedat ualent: q2 non potuit sibi legem imponere a qua sibi nō liceret recedere: ad hoc. ff. de lega. iij. l. si quis in p2i. ff. p so. cū duob9. §. papinian9. in fi. ⁊ primam ꝯstōnem tollit per secundā l3 de ipa nō faciat mētionē. s. eo. ti. pri. licet.

τ ¶ Judicamus. si. C. de legi. digna vox. iudicare potuit: sed non legem imponere: q2 par in parem nō hab3 imperium. s. de elec. innotuit. cum suis concordan.

Consuetudinem. Prima pars dānat consuetudinem decernēs illam ēt si iurata fuerit non seruari vtrius q3 dicti reddens rōne3. secūda statuit ipsi9 ꝯsuetudinis cōtrariū qō ad p̄terita extendit ⁊ decretum apponit. scōa ibi: statuētes. Do.

d ¶ Fructibus. qui de iure cōi tantum residentibus dari debent. s. de cle. non residen. per totum: de consuetudine tñ pōt induci contrarium vel de speciali statuto. s. de consti. cum omnes.

e ¶ Beneficioꝝ suoꝝ. p̄textu hui9 indulgētie q̄ ambitiosa est: fructus solū illoꝝ bñficioꝝ q̄ canonice obtinēt poterūt pcipere. s. e. si gratiose. §. vlti.

f ¶ Distributiōib9. q̄ interdū manualia bñficia: interdū victualia nūcupant̃. de cle. nō resi. decetero. j. e. li. ⁊ ti. c. vno. ⁊. s. de pbē. l3. Jo. an.

g ¶ Exceptis. ista nō dant̃ ēt studētib9 in theologia. s. ō p̄ben. l3. nec his qui sunt in seruitio epi vel dn̄i pape. de cle. nō resi. decetero. ⁊. c. cu3 dilectus: vt ibi no. nec debent he distributiones dari ēt p̄sentibus qui diuinis nō intersunt officijs: nec valet consuetudo in contrarium: ⁊ qui percipiūt ad restōnem tenent̃. j. de cle. non resi. c. vno.

h ¶ In scholis essent: vt elegendi ⁊ ꝑfitendi eis oportunitas ꝯcedat̃ in honorē ⁊ augmētū vniuersalis ecclesie que viris litteratis pmaxime noscit̃ indigere. s. de magi. c. i. ⁊ p totū. ⁊. j. de elec. cū ex eo. ⁊ nō solū papa. sed ēt inferiores prelati dant clerico licentia3 se ob has causas absentandi: ⁊ hoc videtur hic intelligere de epis: vt no. de cle. non resi. inter quattuor. Inno. ⁊ Hosti. intelligūt hoc ēt de inferiorib9 prelatis. p decre. eo. ti. relatum. ibi p̄latoꝝ suoꝝ ⁊c. dispensationem autē de qua loquitur decre. de elec. cum ex eo. dico ꝙ soli epi ⁊ ipsoꝝ supiores facere possunt: cum de eis solis caueat̃ ibidem ⁊ ibi dicam.

i ¶ Altera. cum eas obtinent ex dispensatiōe: vel sunt tales ecclesie que simul possint de iure teneri. qō dic vt dixi. s. e. gratia. Jo. an.

k ¶ Romana curia. que hodie h3 p̄uilegia studij: vt. j. de p̄ui. c. ij. p quā decre. ēt vr̃ ꝙ hi qui sunt in studio de iure cōi possent pcipe fructus suoru3 beneficioꝝ: qō nō est dant̃. sed illud intellige: vt ibi dicam. Jo. an.

l ¶ Alio certo loco. puta q2 in īdulgentia dicit̃ ꝙ ppetuo: donec in domicilio suo habitauerint: fructus percipere possint.

m ¶ Vbicunq3. q2 sic generaliter se h3 indulgentia. Jo. an.

n ¶ Vagandi. qō facere nō debent clerici. xl vi. di. clericum. ⁊ p horam ab ecclesia non debēt abesse: vt. xcij. di. c. vlti.

o ¶ Dissolutiōis. q̄ morib9 ⁊ habitu ēī clericis āputāda. xxiiij. di. q epus: ⁊. c. se. xxi. q. iiij. c. i. ⁊ p totū de vi. ⁊ ho. cle. clerici. ⁊. j. de pbē. cū singula.

p ¶ Augeri. s. de consti. c. pe.

q ¶ Dat̃. vn̄ p̄uatus officio ⁊ beneficio p̄uatus ītelligit̃ cū sit eius sequella. lxxi. di. eos: ⁊. c. si qs sacerdotum. xxxij. di. p̄ter hec. ⁊ ibi ō hoc: ⁊. s. ō cleri. ex. mi. latores. de ap. pastoralis cū si. Jo. an.

r ¶ Emēdare. xxv. q. ix. sniam de re iudi. cum olim. xxij. q. iij. magne de ep. cum cessante. de sen. excō. sacro. ⁊ in auc. de nup. circa prin. colla. i. ibi

? ¶ Non existit. si. s. de vb. sig. sup quibusdā ⁊ si consuetudo ista alias legitima fuisset: nō esset necesse in ea titulum ostēdere. j. de p̄scrip. c. i. videtur enim ꝯsuetudo talis ius īducere. ff. de aqua plu. ar. l. i. §. i. Sed cum consuetudo talis corruptela sit: longitudo tanti tēporis non ꝑdest. ⁊ est. si. j. c. pri.

x ¶ Preposituras. certa dignitas in ecclesia. licet alias omnes qui p̄sunt p̄positi dicantur. s. de vb. sig. quāuis.

a ¶ Officia. ppetua: vt. j. sequitur.

b ¶ Alterum cum reliquo. i. dignitate cū ꝑsonatu vel p̄positura vel admīstratione: vel officio ppetuo insimul cū p̄bēda prout statim sequitur.

c ¶ In ea. eadem ecclesia.

d ¶ Licite. xxij. q. ij. faciat.

e ¶ Sedis apo. Nota casum quo solus papa dispensat: duos similes habes. j. de p̄ben. cum singula.

f ¶ Canonibus. lxx. di. sanctorum de conces. preben. litteras. ⁊ hoc idem dicebat ꝯstitutio vrbani que incipiebat prouisionis vnde tracta fuit decre. ista.

g ¶ Ambitionis. s. de p̄ben. quia in tantum. de elec. dudum. ij.

h ¶ Juramento. speciali vel generali non curo: q2 si specialiter iuraret hanc consuetudinem expresse seruare: fuit iuramentum temerariū ⁊ non seruandum: ⁊ ō eo quod iurauit: posset ⁊ deberet imponi penitentia. de iureiurando. sicut si generaliter iurauit se seruaturū consuetudines ipsius ecclesie. iuramētum istud ad possibilia ⁊ licita tantum extenditur: vt. j. de iureiur. c. i. Jo. an.

i ¶ Vinculum. i. vinculans. vel obligans in iniquitate. concor. xxij. q. iiij. inter cetera. s. de iureiuran. quāto. ⁊. j. de iureiuran. c. i. Jo. an.

k ¶ Vnū offm̄. cōcor. lxxxix. di. singula. s. de hr̃. cū ex iniūcto. ⁊. j. ō pbē. cū singula. q̄ ponit similē casu3. ⁊ ē silis. s. de cele. mis. referēte. de ꝯse. di. i. sufficit.

l ¶ Nisi vnicum. ergo videt̃ ꝙ de dispēsatione inferioris a papa vnicum ꝑsonatū vel officiū cū canonicatu ⁊ p̄bēda possit habere. ⁊ sic posset approbari illa opinio posita per Ber. de conces. pbē. litteras in fi. vlti. glo. ⁊ idē credo si hoc eēt de statuto vel consuetudine ecclesie. s. de rescrip. cam te. ibi erat idem Archi. ⁊ canonicus. ad idem. j. de p̄ben. q2 sepe. s. de conces. p̄ben. postulastis. j. ō appel. a collatione. ⁊. j. de p̄ben. cum in ecclesia. in quibus habes ꝙ episcopus p̄bendarius ⁊ canonicus est in ecclesia.

m ¶ Quocūq3 nomine. vnde per hoc ēt camerlengariam vel massariā vel iconomatum perpetuum credo prohibitum. Jo. an.

n ¶ Vel iam obtēta. qd ergo de obtentis. quero qd retinere. ⁊ qd dimittere pote rit. videtur ꝙ sibi detur optio. ar. s. de p̄ben. referēte. ⁊. c. p̄terea. ⁊ melius. j. ō p̄ben. cu3 singula. §. i. vel dicatur ꝙ secundo adeptum retinere poterit ⁊ nō primum cū vacauerit primum ipso iure p predictā decre. de cōces. preben. litteras ad decre. cum singula dici posset ꝙ in alio casu loquitur. Jo. an.

a ¶ Omnino. vt possumus dicere ꝙ omnib⁹ careat qr omnia illicite cõcupiuit facit. s̄. de trãsla. lꝫ ⁊. c. quãto. ⁊ melius. ĩ. de pbẽ. cũ singula. i. rñso. ĩ fi. Jo. an.

Non putamus. Primo ponit dictum. Secũdo rõnem assignat ibi: ne ab eodem. Domi.

b ¶ Quãtocũqꝫ. etiam si in cõtrarium non sit memoria. s̄. c. pri. Jo. an.

c ¶ De facto. hũ dicit. quia de iure non: vt. ĩ. dicam.

d ¶ Officiali. generali. s. secus enim si delegatus esset ad cãꝫ spãlem ab epo. qr tunc ad ipm epm appellari deberet de offi. dele. super questionum de ap. dilecti. ⁊ ibi de hoc. ff. quis ⁊ a quo ap. sit. l. i. ⁊ reprobata est per istud. c. glo. gof. qui no. in summa de offi. vi. § . item dubitari. ꝙ de officiali episcopi debet ad episcopum appellari. et adde ꝙ dicã. ĩ. de ap. romana. i. rñ. ⁊ reprobata ẽ gl. ber. posita ĩ ipso. c. dilecti filij prior de ap. vbi dicebat ꝙ de consuetudine poterat induci ꝙ de officiali ad epm appellaret. sicut ĩducit ex ca. ꝙ omisso medio appellaretur ad superiorẽ. ⁊ idẽ dicebat hosti. ĩ. de ap. romana. i. rñ. ⁊ ea rõne. sꝫ falsuꝫ ẽ vt h vides. ⁊ põt eẽ ratio quia appellatio ẽ de minori iudice ad maiorem prouocatio: vt no. summiste Gof. ⁊ alij ĩ ti. de appel. sed hic non prouocabat ad maiorem: sed ad parem vel eundẽ vt hic vides patet ergo ex ipsi⁹ appellationis descriptione: ꝙ hic appellatio dici non potest: vnde consuetudine induci non poterit id propter quod appellationis substantia descriptione mutetur: ex qua ratione sequitur ꝙ non valeret consuetudo ꝙ ad minorem appellaretur. sicut vides in simili. qr non valet pactum factum in precario: per quod ipsius precarij natura mutet: vt si vsqꝫ ad certum tempus detur etiam ante tempus reuocabitur. ff. de preca. l. cum precario. Preterea licet interlocutoriam suam iudex reuocet: diffinitiuã tamẽ nõ. quod dic vt no. de appel. cum cessante. cum ergo officialis sententia sit episcopi nõ mirum si ipse adiri non potest. ⁊ non obstat ꝙ per consuetudinem potest appellari omisso medio: quia appellare gradatim non est de substantialibus appellationis. sed de circunstantijs. vnde appellatur ad papam ⁊ ad legatum omisso medio: ⁊ circunstantie contractuum per pactum tolli possunt. s̄. de commo. c. vno de depo. bona fides. sic ⁊ ista circunstantia per consuetudinem: vt pdicta decreta. romana.

e ¶ Ab eodem. ad seipsum. i. de officiali ad officialem. vel verius de episcopo ad episcopum.

f ¶ Auditorium. infra de appella. romana. primo responso.

g ¶ Utriusque. episcopi ⁊ officialis.

h ¶ Videat. ĩ. contra de ap. a collatione vbi de epo ad eundeꝫ epm appellatur. Solu. non est idem consistorium epi inquãtum est canonicus: ⁊ eius inquãtum est eps: ⁊ ideo si collationi interfuit vt canonicus ad eum bene poterit appellari: vt ibi ⁊ eodem modo responderi potest ad iura per Bernarduꝫ inducta in supradicta glo. Item no. ꝙ licet sit idem consistorium episcopi ⁊ eius officialis: ita ꝙ non appellat de officiali ad epm: tñ si officialis epi recusat suspitionis cã coram epo est probanda. ĩ. de offi. dele. si contra vnũ in fi. vnde lꝫ dicamus ꝙ appellatio ⁊ recusatio paria sint: nõ est verũ per oĩa: vt recitari solet. s̄. de ap. sup co. ij. vnde in recusatione recurritur ad parem. ⁊ obtinet etiam in delegatis datis cuꝫ clausula: ꝙ si nõ omnes: vt in ca decreta. si contra in prin.

Non est. Corrigitur: quod no. per hosti. s̄. de his que fi. a prela. sine consensu. c. nouit: ⁊. c. ca noscitur. in fi. Jo. an.

i ¶ Prescripta. super hoc vide qđ no. de consuetudine. c. vlt. ⁊. viij. di. frustra.

k ¶ Canonice. s. cum bona fide ⁊ titulo qđ dic. ⁊. ĩ. de prescrip. c. i.

l ¶ Consuetudo. que describitur esse ius quoddã moribus ĩstitutum. quod pro lege suscipitur cum deficit lex. i. di. consuetudo.

m ¶ Quam allegat. ⁊ probat. ei eniꝫ non creditur licet episcopus sit. vi. questione. ij. si tantum: ⁊. c. placuit.

n ¶ Corrigendis. ista. n. generali demandatione epi nõ transeunt in officialem. ĩ. de offi. vica. c. ij. nec beneficiorum collatio. c. ti. c. vlti.

o ¶ Excessibus. ad quos corrigendos proceditur multis modis: vt. s̄. de symo. licet hely. Jo.

p ¶ Teneatur. ad quod alias tenet de iure cõmuni. xv. q. vij. eps nullius de excel. pla c. i. alias irrita esset sententia sua vt ibi. ⁊ in ca. episcopus: ⁊ cõcor. de his que fi. a pla. nouit: ⁊. c. quãto de talibus senioribus ĩtelligitur. de accu. qualiter. ij. de simo. licet hely. xv. q. vij. si quid. lxxxvi. di. si quid. ⁊ hic adde qđ no. xv. q. vij. episcopus. de offi. ordi. c. irrefragabili.

tenere: quod si a quoquã secus presumptum fuerit: irritum sit omnino[a]. Idem.

¶ Nõ vꝫ cõsuetudo qđ de officiali epi ad epm appelletur. Joã. an.

Non putamus illam consuetudinem quantocunqꝫ[b] tempore de facto[c] seruatam consonam rõni: q ab officiali[d] episcopi ad eũdem epm valeat appellari. Nec ab eodẽ[e] ad seipsuꝫ: cũ sit ideꝫ auditoriũ[f] vtriusqꝫ[g] appellatio interposita videatur[h]. Idem.

¶ Valet cõsuetudo prescripta ꝙ eps in iquirẽdo puniẽdo ⁊ corrigẽdo subditoruꝫ excessus sui capituli ↄsiliũ regrere nõ teneatur. Jo. an.

Non ẽ: dũ tñ als sit pscripta[i] canonice[k] ↄsuetudo[l] quã allegat[m] eps reprobãda: q in ingrendis puniẽdis ⁊ corrigendis[n] subditoꝝ excessib[o] ↄsiliũ sui capituli regrere minime teneat[p]. Idem.

¶ Per rescriptũ aplicuꝫ quod de pbenda pmo vacatura mãdabat alicui pvideri: laudabilis illius ecclesie cõsuetudo nõ tollit: hinc ẽ ꝙ si ibi ẽ ↄsuetudo q ãtigores canonici vacãtes pbẽdas possint optare gradati illo ñ obstãte mãdato poterint antigores vacantem optare pbendã: ⁊ expectatis p. xx. dies optare volentib⁹ executor de nõ optata pvidebit eidẽ. si aũt pbendã vacãteꝫ in curia papa ↄfert: tũc illam antiqor optare nõ poterit. Jo. an.

Cum in tua[q] ecclesia in qua cõsuetudo[r] habetur: q antigores[s] canonici gradatim[t] meliores[u] si voluerint possint cum vacãt[x] p se vel p alios[y] optare pbendas: pvideri mandamus alicui de prebenda nulli alij de iure debita[z], primo[⁊] inibi vacatura: hmõi non obstante mandato[ↄ] potuerunt ipsi antiquiores iuxta cõsuetudinem eãdẽ optare: cũ prebenda vacabit. ⁊ illa que optata non fuerit[ꝫ]: si nulli[a] sit debita: erit illi pro quo scripsim⁹ ↄferẽda. In pbendis vo apud se. ap. vacãtibus[b] cum de ipsis per romanum pontificem ordinatur[c] locus

Cum in tua ecclesia. Diuiditur in tres partes. in prima ponitur casus dubij diffinitio. in secunda exceptio. in tertia prouisio. secunda ibi: in prebendis. tertia ibi: ne autem. Ho.

q ¶ Tua. in bonon. est talis consuetudo: ⁊ in multis alijs ecclesijs.

r ¶ Cõsuetudo. no. simpliciter dixit ↄsuetudo: nõ dixit pscripta. nota igit ꝙ vbi consuetudo rationabilis est ⁊ nõ ↄtra ius sufficit si sit longeua. licꝫ. xl. an. prescripta nõ sit: vñ dixit io. tunc sufficere spaciũ. x. ãnoꝝ h no. xij. di. ↄsuetudo ⁊ fac p his q no. Inno. ⁊ Host. s̄. eo. ti. c. vlt. ⁊ Cõposto. ibidẽ ĩ pma glo. vbi dic sic iudicatuꝫ fuisse p papam ĩ mediolanẽ. ecclesia: in qua erat consuetudo suata. xxv. annis. ꝙ antiquior canonicus posset mutare domuꝫ ⁊ pronunciauit papa illaꝫ valere: lꝫ. xl. annis prescripta nõ eet. Si enĩ papa h putassꝫ pscriptionẽ regri: ita h addidisset vt. s̄. addidit. c. pri. Ista vo cõsuetudo ĩnitit rõni ⁊ eqtati iuris: vt pꝫ ĩ gl. sequenti: ⁊ qđ hic dicit de consuetudine. puto verũ etiã in statuto ad hoc. s̄. eo. li. de consti. c. i. ⁊ quod ibi dixi.

s ¶ Antiquiores. non etate sed tempore quo in ecclesia militauerunt: ⁊ idem si esset consuetudo de antiquioribus etate: vel maioribus ordine vel aliam equitatem continens: ⁊ no. ꝙ consuetudo ista innititur equitati canonice: que vult antiquiores preferre canonicos. ad hoc. lxi. di. quid pderit. ⁊. c. sequen. ad fi. ⁊. lxxiij. di. episcoporũ. cum simili.

t ¶ Gradatim. s. ꝙ pmo antiquior mutare possit: ⁊ si mutare noluerit primus: poterit mutare secundus: ⁊ nolente secũdo tertius. ⁊ sic de singulis: ⁊ hoc vult dicere. Jo. an.

u ¶ Meliores. non enim minores optare volunt de cle. nõ resi. ca. i. nec vult quis iactare pecunias suas. ff. de proba. cũ de indebito. ⁊ no. ꝙ in pbendis distinctis non reprobat imparitas: vt vna sit melior altera: ⁊ facit ad ea q no. de maio. ⁊ obe. statuimus. quid si in tali ecclesia minorem magis forte ex cã sibi gratam mutare velit ⁊ optare antiquior canonicus nũquid poterit: videtur ꝙ nõ. ĩ. de pben. cui. de nõ sacerdotali. ↄtrium credo qr ꝙ fauore ⁊c. ĩ. de reg. iur. qđ ob grãm. C. de legi. qđ fauore. ff. de legi. nulla iuris rõ. in fi. ⁊ ar. ff. de vsu ⁊ habi. l. vlti. ⁊ satisfacrũ creditori intelligit quomodocũqꝫ satisfiat. Ad decre. cui de nõ dico illud in mandato speciale: cuius formã transgredi non licet vt ibi pꝫ als regulariter ↄ qr cui licet plus ⁊ minus. ĩ. de re iudi. cui licet cũ suis cõcor.

x ¶ Cum vacant. non vacantes ergo optare vel acceptare non potest. sed hoc qr consuetudo id non habet. Idem. n. de non vacantibus crederem si consuetudo esset eadem ratione.

y ¶ Vel alios. hic. n. inest regula. qđ ibi põt qs p alium qđ p se. ĩ. de reg. iu. põt qs cum suis cõcor. de hoc tamẽ dic vt ibi dixi.

z ¶ De iure debita. p hoc satis pꝫ ꝙ põt fieri mutatio: ↄsuetudo enĩ ẽ ius quoddaꝫ: vt supra dixi. sꝫ de ↄsuetudine debetur hec pbenda antiquiori q mutare voluerit. ergo de iure: nõ igitur est de iure hec pbenda debita impetranti. sed alia non optata: vt. ĩ. papa rñdet. ⁊ hoc idem pbatur olim p decre. de cõces. prebẽ. ex parte. in fi.

⁊ ¶ Proximo. ⁊ si nõ adijceret de prima ĩtelligẽdũ eet: als q ratiõe de secũda ⁊ tertia: ⁊ sic de singulis. pbat hoc. ff. de vb. obli. cum qcalẽdis.

ↄ ¶ Mandato. quo mãdatur tibi pvideri de prebẽ. ⁊c.

ꝫ ¶ Non fuerit. ex quo enĩ vacat pbenda: necesse est vnam remanere nõ optatã. de illa igit pvideatur impetranti.

a ¶ Nulli. puta priori tempore impetrationis. s̄. ti. pri. tibi. ⁊. ĩ. de prebẽ. cum cui. ⁊. c. si postꝙ. Jo. an.

b ¶ Vacantib⁹. iste olim de consuetudine ↄferebãtur a papa de accu. accedens. hodie vo de iure cõi sedes apostolica illa cõfert. ĩ. de pbẽ. lꝫ. ⁊ de qbus bñficijs vel pbẽdis intelligãtur. dic vt eo. ti. pñti. ⁊. c. se.

c ¶ Ordinat. sꝫ quare dicit hoc cũ alius de ipsis ordinare nõ possit: vt dixi. s̄. in glo. pri. dico ꝙ interdum p alios de talib⁹ ordinat: puta cum papa de ipsis non prouidit infra mẽsem: vt. ĩ. de prebẽ. statutum. ⁊ tunc nõ haberet locum versi. iste cum locum solum habeat cum papa prouidit: vt patet per litterã. Sed pone de spãli ptãte tributa a dño papa qr gene

ralis non sufficit: vt in predicta decretali. licet collata est per aliū talis prebenda: nunquid locum habebit iste ver. ⁊ dico ꝙ sic. ar. s. e. verbo per se vel per alios: vt. j. de reg. iur. qui facit cum suis concor. hoc optime probatur. j. de pben. hi qui. ⁊. s. ti. prori. cum aliquibus.

a ¶ Predicte ꝛsuetudini. qr. s. antiqor fuato gradu mutare nō poterit.

b ¶ Prouisiones. prebendarū qr canonicatus collatus erat p papā: vl per executorē auctoritate pape: vel cōferri potest.

c ¶ Prouisiōibus. erāt ergo dati ad prouidendum vel forte ad compellendum tñ: vt infra dicam.

d ¶ Xx. dies. similis dilatio tpis. j. de elec. c. i. ⁊ .c. cupiētes ⁊ credo ꝙ tpis currere a tpe sciētie. j. de cōcel. pben. quia diuersitatem cum si.

e ¶ Dumtaxat. credo ꝙ littera ista loquatur de oibus optare volentib? sicut in plurali plata est vñ nō soluz pimus antiquior: sed ⁊ scōus ⁊ tertius ⁊ quartus. ⁊ sic de singulis inter oes solos .xx. dies habebūt. si. n. primum diceremus: iā se quereē ꝙ si viginti eēnt canonici: ⁊ oes deberent viginti dies habere iam haberent annuz ⁊ vltra qō esset absurdū ⁊ cōtra mentez istius decre. que in plurali dicit volentes ⁊ dicit dumtaxat. ⁊ sm hoc antiquior optare nolens impedret alios: qa nō optabit infra viginti dies: nec alij poterunt aū ipsuz optare: ⁊ sic erit casus quo quis punitur sine culpa: sed non sine cā. j. de reg. iur. sine culpa: vel est in culpa: quia capitulū poterat ipsi antiquiori statuere terminum: puta duorum dierum ad mutandum vel optandum. ⁊ sic locus daretur sequentib?: ⁊ sic de singulis: ⁊ si hoc nō fecit sibi imputet: fiet enī prouisio in nō optata: ⁊ si de expressa voluntate canonicorum apparet ꝙ mutare nolūt nō habebit necesse per hos dies expectare: in eorū enim fauorem est hec dilatio inducta: vnde ꝙ renūciare possunt ⁊ facit quod dicit in glo. non enim.

predicte[a] consuetudini non existit.

℣ Me aūt pretextu eiusdez consuetudinis ,puisiōes[b] auctoritate apo. faciende vltra debitum differant. statuimus vt executores sup ipsis ,puisiōib?[c] ōputati optaē volētes p xx. dies[d] dūtaxat[e] expectēt qb? elapsis libere i ñ optatis ad exequēda sibi mādata[f] ,pcedāt prefata cōsuetudine nō obstante.

Rica De postulatione prelatoruz.

B Oni. octauus.

¶ Si aliqs eligat postulādo: vel postulādū: vel in postulandū: vel postulet eligendo vel eligendū: vl in eligendum talis electio vl postulatio est irrita ipso iure. Si autem dicat eligo ⁊ postulo prout melius de iure valere potest idē: nisi ,pbabiliter dubitaretur an esset eligēd? vel postuland?: ⁊ tunc ꝛsensus tpe eligat alteram viam electōis. s. vel postulatōis qua electa ad alterā redire nō poterit. b. d Jo. an.

Perpetuo[g] prohibemus edicto: ne sub aliqua ex his formis q̄s pniciosa[h] curiositas adiuenit: eligo[i] postulando: ⁊ postulo eligēdo aut eligo postulanduz[k] seu postulo eligendum: cū nec vera electio[l] nec vera postulatō[m] resultet ex ipis qn sibi potius inuicē aduersentur[n] aut sub illis verbis: eligo i postulādū: vel postulo in eligēdū: cū rē imperfectam significare noscant: ad faciendas electiones vel postulatiōes decetero procedatur: si secus actū fuerit eoipso irritum[p] decernentes

℣ Sub ea etiā forma eligo ⁊ postulo ,put[q] potest melius de iure valere cū icertitudinē[r] contineat: quēq̄z postulari vl. eligi ,pbibem? statuentes: qō ꝛtra factū fuerit viribꝰ oio carere: nisi qñ ,pbabiliter[s] dubitaē vtrū qs sit[t] eligēdus vl potius postulādus quo casu is q sic postulatus fuerit ⁊ electus cōsensus[v] tpe viam electionis vl postulationis: ne i icerto[x] vageē: eligeē necessario[y] teneat: redeūdi adaliā[z] postq̄z vnaz elegerit sibi ĩnia penitus iterdicta[τ].

Rica De electioe ⁊ electi potestate.

I Pno. iiij. in conci. ge. lug.

¶ Primo dicitur ꝙ si aliquid apponat ꝛtra ,puisionē electionē vel postulationē factā ad psonatū dignitatē vel canoniā in psonam vel formam: ⁊ ob hoc fuerit appellatū ad papā: appellās ⁊ defēdēs ⁊ quorū itereſt a die obiectōis ifra mēsez. arripiāt iter eūdi ad papam. io. an.

Statuim[φ]: vt si qs[χ] electionē postulationē uel ,puisionem[a] prelationem vel societatem faternam canonice facta vocatio.

n ¶ Aduersentur. ⁊ sic repellende. lxxiiij. di. gesta. xxiiij. q. vij. quemadmodum. de appel. sollicitudinem. C. de fur. l. i.

o ¶ Decetero. licet ista constitutio sit iuris veteris declaratoria: puto tamē per verbū ꝗ papam precedentes electiones sic factas noluisse comprehendere: ⁊ potuit esse ratio qr omni cōi iudicio ante istam decre. hec forma bōa putabaē. vnde inijceretur laqueus ei qui cōi iudicio non peccauit: qō esse nō debz. ff. ad mace. se. con. l. iij. xxvij. q. i. de viduis. ⁊ facit de transla. inter cor. versus fi. ibi maiorum secutus errorem ⁊c. ⁊ bene etiaz facit. s. de diuor. gaudemus. i fi. ⁊ de cōse. eccle. vel al. aqua. in fi. vnde fin hoc ad id quod i fra sequitur: si secus actū fuerit ⁊c. repete decetero.

p ¶ Irritum. Iz igitur sequatur admissio vel confirmatio talis electionis vel postulatiōis: nō ,pterea ꝛualescit: quia a pnci pio nullum erat. s. de elec. vudum. ⁊. c. auditis. xvi. q. iiij. §. potest. ver. qō si ab initio. j. ō reg. iu. nō firmatur cū suis cōcor. ⁊ facit quod dicaz. j. ti. prori. quā sit in fi.

q ¶ Prout potest melius. hāc formam approbat glo. s. e. c. vl. ⁊ Jnno. s. co. c. i. Jo. an.

r ¶ Jncertitudinē. vota aūt incerta in electionibus ⁊ postulationibus reprobata sunt. j. ti. prori. c. ij.

s ¶ Probabiliter. in hoc igitur casu itelligatur illa opinio ber. ipse ēt sic itellexit: prout ex verbis suis satis apparet: ⁊ potest pōi exemplū qñ dubitatur an quis in psonatibus vel bñficiis cū cura assumendis attigerit. xxv. an. vel an assumēdus in epm pegerit. xx. annū. s. ō elec. cū in cunctis: vel dubitatur de monacho assumendo ad prelaturam eiusdem vel alterius ordinis: an sit expresse professus. j. ti. prori. nullus. Jn his enim ⁊ similibus casib? poterit eligi ⁊ postulari. prout melius de iure valere poterit: sic enim videmus ꝙ ratione dubij admittē libellus disiunctiuus. ff. quoꝝ legatorum. l. i. §. qui aūt. ⁊ quod hic dicit intelligo si dubitē in facto: si aūt dubitaretur ignorātia iuris: hic secus credo tñ qr pitiores ꝛsulere debuerūt: ⁊ qr iuris ignorātia nec ē ,pbabilis nec excusat. ff. de iur. ⁊ fac. igno. l. regula. j. de reg. iur. ignorātia. c. li. cū suis cōcor.

t ¶ Sit. s. sm hāc vltimā formā eligo ⁊ postulo ⁊ ,put melius pōt de iure valere ⁊ aduerte: qr nullaz de his formis credo in hoc casu pmissam: nisi vltimam hoc casu cū ,pbabiliter est dubium. tū qr in eo casu est sola icertitudo que admittitur cū ,pbabiliter dubitaē: vt. s. ,pbaui. in alijs aūt casibus insurgit ꝛfectas ⁊ res iperfecta: vt pz i ter. tū qr als nō video q̄re sic dimisisset istud. c. faciēdo ibi sub ea .§. ⁊ in prioi pte ponendo spāle ⁊ indeterminatū decretū. in scōa aūt cum determinatione: ⁊ facit de deci. ad audiētiā. ⁊ hoc ,pbo etiam per litteram que sequē postulatus ⁊ electus: qr ista sola vltima forma dicit postulo ⁊ eligo.

v ¶ Consensus tpe: quē infra mensem post pntationem sibi factam exhibere tenetur. j. ti. pri. quam sit. cum determinatione que ibi ponitur.

x ¶ Nec in icerto ꝛcor. ad hoc ⁊ ad id quod sequitur. j. ti. pri. vt qs duas.

y ¶ Necessario teneatur. si quid nō elegerit. dico totum viribus carere: vt. s. cuz enim ista fuerit pena superius imposita: nisi determinatio sequens fuerit obseruata patet ꝙ locum habet pena predicta.

z ¶ Ad aliam vitam.

τ ¶ Interdicta. sic. C. de fur. l. i. ff. de tribu. ꝙ in heredem. §. eligere. preiudiciales ergo sunt sibi adinuicem iste vie: alias enim electione vnius nō tolleretur altera. facit quod no. de libel. obla. c. ij.

Statuimus. Diuidit in tres ptes. scōa ibi: sed si. tertia ibi: adijciētes. Et ista tertia subdiuidit: qr duo facit. pmo punit obijciētes i formā. scōo illū qui obijcit in psonā ibi: qui vero. Et hec scōa ēt tria facē. pmo iponit penā. scōo aggrauat ibi. Ad q̄ ibi: nisi Jo. mo. diē ꝙ pmo pōit statutū qō scōo ,progat ibi. hec āt tertio iponit penā nō ,pbāti ibi: adijciētes. io. an.

φ ¶ Statuimus. tria ergo facit. primo ponit statutum. secundo penam cōtumacis in nō veniendo. tertio penam calūniosi.

χ ¶ Si qs. vel si qua. xvij. q. iiij. si suādēte. ⁊ de sen. ex. mulieres: saluo tñ eo qō dicit. j. eo. Idēnitatibus. §. porro. ⁊. §. se. ad hoc. j. eo. generali. Jo. an.

a ¶ Prouisionem factam. vel ex superioris officio: ⁊ ex negligentia subditoruz .s. eo. ti. ne p defectu. de ꝛces. preben. c. ij. vel suo iure: qr forte ad eū ptinet prouisio ⁊ prouidendo eligit ⁊ cōfirmat: quod dic vt no. de elec. cum iter canonicos